॥षष्ठमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः॥

हिरंण्यवर्णाः शुचंयः पावका यासुं जातः कृश्यपो यास्विन्द्रः। अभिं या गर्भं दिधेरे विरूपास्ता न आपः शङ् स्योना भवन्तु। यासा र राजा वर्रुणो याति मध्ये सत्यानृते अंवपश्यञ्जनानाम्। मधुश्चतः शुचंयो याः पावकास्ता न आपः शङ् स्योना भवन्तु। यासां देवा दिवि कृण्वन्ति भक्षं या अन्तरिक्षे बहुधा भवन्ति। याः पृथिवीं पयंसोन्दन्ति (१)

शुक्रास्ता न आपः शइ स्योना भेवन्तु। शिवेनं मा चक्षुंषा पश्यतापः शिवयां तनुवोपं स्पृशत त्वचं मे। सर्वारं अग्नीर रंफ्सुषदों हुवे वो मिय वर्चो बलमोजो नि धंत्त। यददः संम्प्रयतीरहावनंदता हुते। तस्मादा नद्यों नामं स्थ ता वो नामानि सिन्धवः। यत्प्रेषिता वर्रुणेन ताः शीभरं समवंत्यत। (२)

तदाँप्रोदिन्द्रों वो यतीस्तस्मादापो अनुं स्थन। अपकाम इस्यन्दंमाना अवीवरत वो हिकम्ँ। इन्द्रों वः शक्तिभिर्देवीस्तस्माद्वाणांमं वो हितम्। एको देवो अप्यंतिष्ठथ्स्यन्दंमाना यथावशम्। उदांनिषुर्महीरिति तस्मादुद्कमुंच्यते। आपो भृद्रा घृतमिदापं आसुर्ग्नीषोमौं विभ्रत्याप इत्ताः। तीव्रो रसो मधुपृचाँम् (३)

अर्ङ्गम आ माँ प्राणेनं सह वर्चसा गन्न। आदित्पंश्याम्युत वां शृणोम्या मा घोषों गच्छिति वाङ्गं आसाम्। मन्यें भेजानो अमृतंस्य तर्िह हिरंण्यवर्णा अतृंपं यदा वंः। आपो हि ष्ठा मंयोभुवस्ता नं ऊर्जे दंधातन। महे रणाय चक्षंसे। यो वंः शिवतमो रसस्तस्य भाजयतेह नंः। उश्तीरिव मातरंः। तस्मा अरं गमाम वो यस्य क्षयाय जिन्वंथ। आपो जनयंथा च नः। दिवि श्रंयस्वान्तरिक्षे यतस्व पृथिव्या सम्भव ब्रह्मवर्च्समंसि ब्रह्मवर्च्सायं त्वा॥ (४)

उन्दन्तिं सुमवंत्रात मधुपृर्घां मातरो द्वाविर्शतिश्च॥————[१]

अपां ग्रहाँन्गृह्णात्येतद्वाव राजस्यं यदेते ग्रहाँः स्वौंऽग्निर्वरुणस्वो राजसूर्यमग्निस्वश्चित्यः सूयतेऽथों उभावेव लोकाविभ जयित यश्च राजसूर्यनेजानस्य यश्चांग्निचित आपों भवन्त्यापो वा अग्नेश्रातृंच्या यद्पोंऽग्नेर्धस्तांदुपदधांति भ्रातृंच्याभिभूत्यै भवंत्यात्मना पराँस्य भ्रातृंच्यो भवत्यमृतम् (५)

वा आपुस्तस्मांदुद्भिरवंतान्तम्भि षिश्चन्ति नार्तिमार्च्छंति सर्वमायुरिति यस्यैता उपधीयन्ते य उ चैना एवं वेदान्नं वा आपंः पृशव आपोऽन्नं पृशवौऽन्नादः पंशुमान्भविति यस्यैता उपधीयन्ते य उ चैना एवं वेद द्वादंश भवन्ति द्वादंश मासाः संवथ्सरः संवथ्सरेणवास्मै (६)

अन्नमवं रुन्धे पात्रांणि भवन्ति पात्रे वा अन्नमद्यते सयौन्येवान्नमवं रुन्ध् आ द्वांद्शात्पुरुंषादन्नम्त्त्यथो पात्रान्न छिंद्यते यस्यैता उपधीयन्ते य उं चैना एवं वेदं कुम्भाश्चं कुम्भीश्चं मिथुनानि भवन्ति मिथुनस्य प्रजात्यै प्र प्रजयां पृशुभिर्मिथुनैर्जायते यस्यैता उपधीयन्ते य उं (७)

चैना एवं वेद शुग्वा अग्निः सौंऽध्वर्युं यजंमानं प्रजाः शुचार्पयित् यद्प उंपदधांति शुचंमेवास्यं शमयति नार्तिमार्च्छंत्यध्वर्युनं यजंमानः शाम्यंन्ति प्रजा यत्रैता उंपधीयन्तेऽपां वा एतानि हृदंयानि यदेता आपो यदेता अप उंपदधांति दिव्याभिरेवैनाः स॰ सृंजिति वर्षुकः पर्जन्यः (८)

भ्वति यो वा एतासामायतंनं क्रृप्तिं वेदायतंनवान्भवति कल्पंतेऽस्मा अनुसीतमुपं दधात्येतद्वा आंसामायतंनमेषा क्रृप्तिर्य एवं वेदायतंनवान्भवति कल्पंतेऽस्मै द्वन्द्वमृन्या उपं दधाति चतंस्रो मध्ये धृत्या अन्नं वा इष्टंका एतत्खलु वे साक्षादन्नं यदेष चरुर्यदेतं चरुम्पदधाति साक्षात् (९)

पुवास्मा अन्नमवं रुन्धे मध्यत उपं दधाति मध्यत पुवास्मा अन्नं दधाति तस्मान्मध्यतोऽन्नंमद्यते बार्हस्पत्यो भंवति ब्रह्म वै देवानां बृह्स्पतिर्ब्रह्मंणैवास्मा अन्नमवं रुन्धे ब्रह्मवर्च्समंसि ब्रह्मवर्च्साय त्वेत्यांह तेज्ञस्वी ब्रह्मवर्च्सी भंवति यस्यैष उपधीयते य उ चैनमेवं वेदं॥ (१०)

प ७ पनम्प पद्॥ (१०) अमृतंमस्मै जायते यस्येता उंपधीयन्ते य उं पुर्जन्यं उपुद्धांति साक्षाथ्सप्तचंत्वारि॰शच॥——

भूतेष्ट्रका उपं दधात्यत्रात्र्व वै मृत्युर्जायते यत्रयत्रैव मृत्युर्जायते ततं एवेन्मवं यजते तस्मादिश्विचिथ्सर्वमायुरिति सर्वे ह्यस्य मृत्यवोऽवेष्टास्तस्मादिश्विचिन्नाभिचेरित्वे प्रत्यगेनमभिचारः स्तृंणुते सूयते वा एष यौऽिश्रं चिनुते देवसुवामेतानि ह्वी १षिं भवन्त्येतावन्तो वै देवाना ५ स्वास्त एव (११)

विश्वत्यन्नस्यानस्यामि विश्वत्यन्नस्यानस्याविरुद्धो पुरस्तांतप्रत्यश्चम्भि विश्वति पुरस्ताद्धि प्रतीचीन्मन्नम् छते शीर्षतोऽभि विश्वति शीर्षतो ह्यन्नम् छत् आ मुखांद्-ववंस्रावयति (१२) मुख्त एवास्मां अन्नाद्यं दधात्यग्नेस्त्वा साम्राज्येनाभि विश्वामीत्यांहैष वा अग्नेः

स्वस्तेनैवैनंम्भि षिश्चित् बृहस्पतेंस्त्वा साम्रांज्येनाभि षिश्चामीत्यांह ब्रह्म वै देवानां

अस्मै स्वान्प्र यंच्छन्ति त एंन १ स्वन्ते स्वौं ५ प्रिर्वरुणस्वो राज्यसूर्यं ब्रह्मस्वश्चित्यों देवस्यं त्वा सिवतुः प्रस्व इत्याह सिवतुप्रंसूत एवेनुं ब्रह्मणा देवतांभिर्भि

बृह्स्पतिब्रह्मणैवेनंम् पिश्वतीन्द्रंस्य त्वा साम्राज्येनामि षिश्वामीत्याहिन्द्रियमेवास्मिन्नुपरिष्टाद्दः व राजसूर्यस्य रूपं य एवं विद्वानिग्नें चिनुत उभावेव लोकाविभ जयित यश्चं राजसूर्यनेजानस्य यश्चामिवित इन्द्रंस्य सुषुवाणस्यं दश्चधेन्द्रियं वीर्यं परापतत्तद्देवाः सौन्नामण्या सम्भरन्थसूयते वा एष यौऽग्निं चिनुतेऽग्निं चित्वा सौन्नामण्या यंजेतेनिद्रियमेव

सौत्रामण्या समंभरन्थसूयते वा एष यौँऽग्निं चिनुतैँऽग्निं चित्वा सौत्रामण्या यंजेतेन्द्रियमेव वीर्यर्र सम्भृत्यात्मन्यंत्ते॥ (१४)

स्जूरिग्नवैश्वान्र इडांभिर्घृतेन् स्वाहां संवथ्सरो वा अब्दो मासा अयांवा उषा अर्रुणी सूर्य एतंश इमे अश्विनां संवथ्सरौंऽग्निवैश्वान्रः पृशव् इडां पृशवों घृत र संवथ्सरं पृशवोऽनु प्र जांयन्ते संवथ्सरेणैवास्मै पश्न्प्र जनयित दर्भस्तम्बे जुंहोति यत् (१५)

सुजूरब्दोऽयाविभः सुजूरुषा अरुणीिभः सुजूः सूर्यु एतंशेन सुजोषांवश्विना दरसोिभः

वा अस्या अमृतं यद्वीर्यं तद्दर्भास्तस्मिञ्जहोति प्रैव जांयतेऽन्नादो भवित यस्यैवं जुह्वंत्येता वै देवतां अग्नेः पुरस्ताद्भागास्ता एव प्रीणात्यथो चक्षुंरेवाग्नेः पुरस्तात्प्रितिं दधात्यनंन्थो भवित य एवं वेदापो वा इदमग्ने सिल्लमांसीथ्स प्रजापंतिः पुष्करपूर्णे वातों भूतोंऽलेलायथ्सः (१६)

प्रतिष्ठां नार्विन्दत स पृतद्पां कुलायंमपश्यत्तस्मिन्नग्निमिचनुत तद्यमंभवृत्ततो वै स प्रत्यंतिष्ठद्यां पुरस्तांदुपादंधात्तच्छिरोंऽभव्थ्सा प्राची दिग्यां दक्षिणत उपादंधाथ्स दक्षिणः पृक्षोंऽभव्थ्सा दक्षिणा दिग्यां पृक्षादुपादंधात्तत्पुच्छंमभव्थ्सा प्रतीची दिग्यामुंत्तर्त उपादंधात् (१७)

स उत्तंरः पृक्षोऽभव्थसोदींची दिग्यामुपरिष्टादुपादंधात्तत्पृष्टमंभव्थसोर्ध्वा दिगियं वा

षष्ठमः प्रश्नः (काण्डम् ५)

अग्निः पश्चेष्टकस्तस्माद्यद्स्यां खनंन्त्यभीष्टंकां तृन्दन्त्यभि शर्करा सर्वा वा इयं वयोंभ्यो नक्तं दृशे दींप्यते तस्मादिमां वया रेसि नक्तं नाध्यांसते य एवं विद्वान्ग्निं चिंनुते प्रत्येव (१८)

तिष्ठत्यभि दिशों जयत्याग्नेयो वै ब्राँह्मणस्तस्माँद्वाह्मणाय सर्वासु दिक्ष्वर्धुक इ स्वामेव तिद्दश्मन्वेंत्यपां वा अग्निः कुलायन्तस्मादापोऽग्निश्ह हार्रुकाः स्वामेव तद्योनिं प्र विंशन्ति॥ (१९)

यदंत्रेलायुथ्य उत्तर्त उपार्वपादेव हाजिर्श्यचा—[४] संवुथ्सरमुख्यंम्भृत्वा द्वितीये संवथ्सर आग्नेयमृष्टाकंपालं निर्वपेदैन्द्रमेकांदशकपालं वैश्वदेवं द्वादशकपालं बार्हस्पत्यं चुरुं वैष्णावं त्रिकपालं तृतीये संवथ्सरेऽभिजितां यजेत

विश्वदेव द्वादशकपाल बार्हस्पत्य चुरु विष्णुव त्रिकपाल तृतीय सवध्सरेऽभिजिता यजेत् यद्ष्टाकपालो भवंत्यृष्टाक्षरा गायुत्र्यांग्नेयं गायुत्रं प्रांतःसवनं प्रांतःसवनमेव तेनं दाधार गायुत्रं छन्दो यदेकादशकपालो भवत्येकादशाक्षरा त्रिष्टुगैन्द्रं त्रैष्टुंभं माध्यंन्दिन् सवनं माध्यंन्दिनमेव सवनं तेनं दाधार त्रिष्टुभम् (२०)

छन्दो यह्वादंशकपालो भवंति द्वादंशाक्षरा जगंती वैश्वदेवं जागंतं तृतीयसवनन्तृंतीयसवन तेनं दाधार जगंतीं छन्दो यद्वांर्हस्पत्यश्चरुभवंति ब्रह्म वै देवानां बृह्स्पतिब्रह्मैव तेनं दाधार यद्वैष्ण्वस्त्रिकपालो भवंति यज्ञो वै विष्णुंर्यज्ञमेव तेनं दाधार यत्तृतीये संवथ्सरेऽभिजिता यज्ञंतेऽभिजित्यै यथ्संवथ्सरमुख्यं बिभर्तीममेव (२१)

तेनं लोक इस्पृंणोति यद्वितीये संवथ्सरें ऽिग्नें चिंनुतें उन्तरिक्षमेव तेनं स्पृणोति यत्तृतीयें संवथ्सरे यजेते ऽमुमेव तेनं लोक इस्पृंणोत्येतं वै परं आद्वारः कक्षीवा ई औशिजो वीतहं व्यः श्रायसस्र सदंस्यः पौरुकुथ्स्यः प्रजाकांमा अचिन्वत् ततो वै ते सहस्र ईसहस्रं पुत्रानंविन्दन्त

प्रथंते प्रजयां पृशुभि्स्तां मात्रांमाप्नोति यां तेऽगंच्छ्न् य एवं विद्वानेतम्भिं चिंनुते॥ (२२)

ब्रायार विद्वानेतम्भिः चल्वारं चल्क्याः चल्वाः चल्याः चल्वाः चल्क्याः चल्क्याः चल्क्याः चल्क्याः चल्क्याः चल्वाः चल्क्याः चल्वाः चल्याः चल्य

प्रजापातराग्नमाचनुत् स क्षुरपावभूत्वाातष्ठत्त द्वा विभ्यता नापायन्त छन्दााभरात्मान छादियत्वोपायन्तच्छन्दंसां छन्दस्त्वं ब्रह्म वै छन्दा रेस् ब्रह्मण एतद्रूपं यत्कृष्णाजिनङ्कार्णी उपानहावुपं मुश्चते छन्दोभिरेवात्मानं छादियत्वाग्निमुपं चरत्यात्मनोऽहिर्रसायै देविनिधिर्वा एष नि धीयते यद्गिः (२३)

अन्ये वा वै निधिमगुप्तं विन्दन्ति न वा प्रति प्र जानात्युखामा ऋामत्यात्मानमेवाधिपां

कुंरुते गुस्या अथो खल्वांहुर्नाक्रम्येति नैर्ऋत्युंखा यदाक्रामेन्त्रिर्ऋत्या आत्मान्मिपं दध्यात्तस्मान्नाक्रम्यां पुरुषशीर्षमुपं दधाति गुस्या अथो यथां ब्रूयादेतन्में गोपायेतिं तादगेव तत् (२४)

प्रजापंतिर्वा अर्थवाभिरेव द्रध्यङ्कांथर्वणस्तस्येष्टंका अस्थान्येत १ ह् वाव तद्दिषंरभ्यनूंवाचेन्द्रों दर्धीचो अस्थिभिरिति यदिष्टंकाभिर्भिं चिनोति सात्मानमेवाभिं चिनते सात्मानपृष्टिं होके भविति य एवं वेद शरीरं वा एतद्ग्नेर्यचित्यं आत्मा वैश्वानरो यचिते वैश्वानरं जुहोति शरीरमेव सङ्स्कृत्यं (२५)

अभ्यारोहित शरीरं वा एतद्यजंमानः सङ्स्कुंरुते यद्ग्निं चिनुते यिच्ते वैश्वान्रं जुहोति शरीरमेव सङ्स्कृत्यात्मनाभ्यारोहित तस्मात्तस्य नावं द्यन्ति जीवंत्रेव देवानप्येति वैश्वान्यर्चा पुरीष्मुपं द्यातीयं वा अग्निवैश्वान्रस्तस्येषा चितिर्यत्पुरीषम्ग्निमेव वैश्वान्रं

विश्वान्यची पुरिष्मुप दधातीय वा अग्निविश्वान्यस्तस्येषा चित्यित्पुरीषमाग्नम्व वश्वान्य चिनुत एषा वा अग्नेः प्रिया तुनूर्यद्वैश्वान्यः प्रियामेवास्यं तुनुवमवं रुन्धे॥ (२६)

अग्नेर्वे दीक्षयां देवा विराजंमाप्नुवन्तिस्रो रात्रींदीक्षितः स्यांत् त्रिपदां विराड्विराजंमाप्नोति षड्रात्रींदीक्षितः स्यात् षड्वा ऋतवंः संवथ्सरः संवथ्सरो विराड्विराजंमाप्नोति दश रात्रींदीक्षितः

स्यादशांक्षरा विराद्विराजंमाप्रोति द्वादंश रात्रींदीक्षितः स्याद्वादंश मासाः संवथ्सरः संवथ्सरो विराद्विराजंमाप्रोति त्रयोदश रात्रींदीक्षितः स्यात् त्रयोदश (२७)

मासाः संवथ्सरः संवथ्सरो विराङ्विराजंमाप्नोति पश्चंदश रात्रींदीक्षितः स्यात्पश्चंदश वा अर्धमासस्य रात्रंयोऽर्धमास्याः संवथ्सर आप्यते संवथ्सरो विराङ्विराजंमाप्नोति सप्तदंश रात्रींदीक्षितः स्याद्वादंश मासाः पश्चर्तवः स संवथ्सरः संवथ्सरो विराङ्विराजंमाप्नोति

चतुंर्वि १ शति १ रात्री दीक्षितः स्याचतुंर्वि १ शतिरर्धमासाः संवथ्सरः संवथ्सरो विराह्विराजंमाप्नी

त्रिष्शत्र रात्रींदीक्षितः स्याँत् (२८)
त्रिष्शदंक्षरा विराङ्किराजंमाप्नोति मासं दीक्षितः स्याद्यो मासः स संवथ्सरः संवथ्सरो
विराङ्किराजंमाप्नोति चतुरों मासो दीक्षितः स्याचतुरो वा एतं मासो वसंवोऽविभरुस्ते

विरािबुराजंमाप्रोति चतुरों मासो दींिक्षितः स्याँचतुरो वा एतं मासो वसंवोऽिबभरुस्ते पृथिवीमाजंयन्गायत्रीं छन्दोऽष्टौ रुद्रास्तें उन्तरिक्षमाजंयित्रिष्टुमं छन्दो द्वादंशािदत्यास्ते दिवमाजंयअर्गतीं छन्दस्ततो वै ते व्यावृतंमगच्छुञ्छ्रैष्ठ्यं देवानां तस्माद्वादंश मासो

भृत्वाग्निं चिन्वीत् द्वादेश् मासाः संवथ्सरः संवथ्सरौऽग्निश्चित्यस्तस्यांहोरात्राणीष्टंका आप्तेष्टंकमेनं चिनुतेऽथौं व्यावृतंमेव गंच्छत् श्रैष्ठ्यर् समानानाम्॥ (२९)

स्यात् त्रयोदश त्रिऱ्शत्रु रात्रौँर्दक्षितः स्याद्वे तेँऽष्टाविर्शतिश्च॥—————————————————————

सुवर्गाय वा एष लोकार्यं चीयते यद्ग्निस्तं यन्नान्वारोहें थ्सुवर्गाक्षोकाद्यजंमानो हीयेत पृथिवीमार्ऋमिषं प्राणो मा मा हांसीदन्तिरक्षमार्ऋमिषं प्रजा मा मा हांसीदिवमार्ऋमिष् स् सुवरगन्मेत्यांहैष वा अग्नेरंन्वारोहस्तेनैवैनंमुन्वारोहित सुवर्गस्यं लोकस्य सम्ध्री

कनीया १ सं यज्ञ ऋतुमुपेयात्पापीयस्यस्यात्मनः प्रजा स्याद्वेदिसम्मितां मिनोति

यत्पक्षसंम्मितां मिनुयात् (३०)

ज्याया रसमेव यंज्ञकृतुमुपैति नास्यात्मनः पापीयसी प्रजा भविति साह्स्रं चिन्वीत प्रथमं चिन्वानः सहस्रंसम्मितो वा अयं लोक इममेव लोकम्भि जंयित द्विषांहस्रं चिन्वीत द्वितीयं चिन्वानो द्विषांहस्रं वा अन्तरिक्षम्नतिरक्षमेवाभि जंयित त्रिषांहस्रं चिन्वीत तृतीयं चिन्वानः (३१)

त्रिषांहस्रो वा असौ लोकों उमुमेव लोकम्भि जंयित जानुद्व्यं चिन्वीत प्रथमं चिन्वानो गांयित्रियैवेमं लोकम्भ्यारोहित नाभिद्व्यं चिन्वीत द्वितीयं चिन्वानस्त्रिष्टुभैवान्तरिक्षम्भ्यारोहित ग्रीवद्व्यं चिन्वीत तृतीयं चिन्वानो जगंत्यैवामं लोकम्भ्यारोहित नाग्निं चित्वा रामामुपेयादयोनौ रेतो धास्यामीति न द्वितीयं चित्वान्यस्य स्त्रियम् (३२) उपेयात्र तृतीयं चित्वा कां चनोपेयाद्रेतो वा पृतित्रि धंत्ते यद्ग्निं चिन्ते यदुंपेयाद्रेतंसा

व्यृध्येताथो खल्बांहुरप्रज्ञस्यं तद्यन्नोपेयादिति यद्रेतःसिचांबुप्दधांति ते एव यजंमानस्य रेतों बिभृतस्तस्मादुपेयाद्रेत्सोऽस्कन्दाय त्रीणि वाव रेता रेसि पिता पुत्रः पौत्रः (३३) यद्वे रेतःसिचांबुपद्ध्याद्रेतौंऽस्य विच्छिंन्द्यात्तिस्र उपं दधाति रेतंसः सन्तंत्या इयं वाव प्रंथमा रेतःसिग्वाग्वा इयं तस्मात्पश्यन्तीमां पश्यन्ति वाचं वदन्तीमन्तरिक्षं द्वितीयौ प्राणो

प्रथमा रेतःसिग्वाग्वा इयं तस्मात्पश्यन्तीमां पश्यन्ति वाचं वदन्तीमन्तिरेक्षं द्वितीयाँ प्राणो वा अन्तिरेक्षं तस्मान्नान्तिरेक्षं पश्यन्ति न प्राणमसौ तृतीया चक्षुर्वा असौ तस्मात्पश्यन्त्यम् पश्यन्ति चक्षुर्यज्ञेषेमां चं (३४) असं चोपं द्वधाति सनसा सध्यमामेषां लोकानां कत्या अधौ प्राणानांमिष्टो यज्ञो

अमूं चोपं दधाति मनंसा मध्यमामेषां लोकानां क्रृत्या अथौं प्राणानांमिष्टो युज्ञो भृगुंभिराशीर्दा वसुंभिस्तस्यं त इष्टस्यं वीतस्य द्रविणेह भंक्षीयेत्यांह स्तुतश्रस्त्रे एवैतेनं दुहे पिता मांतुरिश्वाच्छिंद्रा पदा धा अच्छिंद्रा उशिजः पदानुं तक्षुः सोमों विश्वविन्नेता सूयते वा एषौंऽग्रीनां य उखायां भ्रियते यद्धः सादयेद्गर्भाः प्रपादुंकाः स्युरथो

यथां स्वात्प्रंत्यव्रोहंति ताहग्व तदांस्नि सांदयित् गर्भाणां धृत्या अप्रंपादायाथां स्वमेवेनं करोति गर्भो वा एष यदुख्यो योनिः शिक्यं यच्छिक्यांदुखां निरूहेद्योनेर्गर्भं निर्हंण्याथ्यडुंद्याम शिक्यं भवति षोढाविहितो वै (३६)

पुरुष आत्मा च शिरंश्च चत्वार्यङ्गाँन्यात्मन्नेवैनं बिभर्ति प्रजापंतिर्वा एष यद्ग्निस्तस्योखा चोलूखंलं च स्तनौ तावस्य प्रजा उपं जीवन्ति यदुखां चोलूखंलं चोपदधाति ताभ्यामेव यजमानोऽमुष्मिं श्लोकें ऽग्निं दुहे संवथ्सरो वा एष यद्ग्निस्तस्यं त्रेधाविहिता इंष्टकाः प्राजापत्या वैष्णवीः (३७)

वैश्वकर्मणीरंहोरात्राण्येवास्यं प्राजापत्या यदुख्यंं बिभिर्तिं प्राजापत्या एव तदुपं धत्ते यथ्ममिधं आदधांति वैष्णवा वे वनस्पतंयो वैष्ण्वीरेव तदुपं धत्ते यदिष्टंकाभिर्ग्निं चिनोतीयं वे विश्वकंमा वैश्वकर्मणीरेव तदुपं धत्ते तस्मादाहुस्त्रिवृद्ग्निरिति तं वा एतं यजंमान एव चिन्वीत् यदंस्यान्यश्चिन्याद्यतं दक्षिणाभिनं राधयेदग्निमंस्य वृञ्जीत् यौऽस्याग्निं चिन्यात्तं दक्षिणाभी राधयेदग्निमेव तथ्स्पृंणोति॥ (३८)

ण्डाविहितो वे वैष्णवीर्त्यो विर्णातिश्री विर्णातिश्री प्राप्ति प्

वर्षाभिः पुच्छ १ शरदोत्तर पृक्ष १ हम्नतेन मध्य ब्रह्मणा वा अस्य तत्पूर्वाधमचिन्त क्षत्रण दक्षिणं पृक्षं पृशुभिः पुच्छं विशोत्तरं पृक्षमाशया मध्यं य एवं विद्वानृग्निं चिनुत ऋतुभिरेवैनं चिनुतेऽथो एतदेव सर्वमवं (३९)

रुन्धे शृण्वन्त्येनम्भिं चिंक्यानमत्त्यन्न् रोचंत इयं वाव प्रंथमा चितिरोषंधयो वनस्पतंयः पुरीषम्न्तिरेक्षं द्वितीया वयार्स्से पुरीषम्सौ तृतीया नक्षंत्राणि पुरीषं यज्ञश्चंतुर्थी दक्षिणा पुरीषं यज्ञंमानः पश्चमी प्रजा पुरीषं यत् त्रिचिंतीकं चिन्वीत यज्ञं दक्षिणामात्मानं प्रजामन्तिरयात्तस्मात्पश्चंचितीकश्चेत्व्यं एतदेव सर्वर्षं स्पृणोति यत्तिस्रश्चितंयः (४०)

षष्ठमः प्रश्नः (काण्डम् ५)
त्रिवृद्धंग्निर्यद्वे द्विपाद्यजंमानः प्रतिष्ठित्यै पश्च चितंयो भवन्ति पाङ्कः पुरुष आत्मानंमेव
स्पृंणोति पश्च चितंयो भवन्ति पश्चभिः पुरींषैरुभ्यूंहति दश् सं पंद्यन्ते दशाँक्षरो वै पुर्रुषो
यावांनेव पुरुष्सतः स्पृंणोत्यथो दशांक्षरा विराडन्नं विराङ्विराज्येवान्नाद्ये प्रतिं तिष्ठति
संवथ्सरो वे षष्ठी चितिर्ऋतवः पुरीषु षद्वितयो भवन्ति षद्गुरीषाणि द्वादेश सं पंद्यन्ते
द्वादंश मार्साः संवथ्सरः संवथ्सर एव प्रतिं तिष्ठति॥ (४१)
अवु चितंयुः पुरीषुं पश्चंदश च॥————[१०]
रोहिंतो धूम्ररोहितः कुर्कन्धुंरोहित्स्ते प्रांजापृत्या बुभुरंरुणबंभुः शुक्तंबभुस्ते रौद्राः श्येतः
श्येताक्षः श्येतंग्रीवस्ते पितृदेवृत्यांस्तिस्रः कृष्णा वृशा वांरुण्यंस्तिस्रः श्वेता वृशाः सौर्यो
मैत्राबार्हस्पत्या धूम्रलंलामास्तूपराः॥ (४२)
[88]
पृश्ञिंस्तिरश्चीनंपृश्ञिरूर्ध्वपृंश्ञिस्ते मांरुताः फुल्गूर्लोहितोणीं बंलुक्षी ताः सांरस्वत्यः
पृषंती स्थूलपृषती क्षुद्रपृषती ता वैश्वदेव्यंस्तिस्रः श्यामा वृशाः पौष्णियंस्तिस्रो रोहिंणीर्वशा
मैत्रियं ऐन्द्राबार्हस्पत्या अरुणलंलामास्तूपराः॥ (४३)
रोहिंतुः पृथ्यिः पिट्विर्श्यातिः पिट्विर्श्यातिः॥[१२]
शितिबाहुर्न्यतंःशितिबाहुः सम्नतिशितिबाहुस्त ऐन्द्रवायवाः शितिरन्ध्रोऽन्यतंःशितिरन्ध्रः
सम्न्तर्शितिरन्ध्रस्ते मैंत्रावरुणाः शुद्धवांलः सुर्वशुंद्धवालो मृणिवालस्त आंश्विनास्तिस्रः
शिल्पा वृशा वैश्वदेव्यंस्तिस्रः श्येनीः परमेष्ठिने सोमापौष्णाः श्यामलंलामास्तूपराः॥ (४४)
उन्नत ऋषुभो वांमुनस्त ऐंन्द्रावरुणाः शितिंककुच्छितिपृष्ठः शितिंभस्त
ऐं-द्राबार्हस्पत्याः शितिपाच्छित्योष्ठः शितिभुस्त ऐं-द्रावैष्णवास्तिस्रः सिध्मा वशा
वैश्वकर्मण्यंस्तिस्रो धात्रे पृंषोद्रा ऐंन्द्रापौष्णाः श्येतंललामास्तूपराः॥ (४५)
शितिबाहुरुंनृतः पश्चंविरशतिः पश्चंविरशतिः॥———[१४]
कुर्णास्त्रयों यामाः सौम्यास्त्रयंः श्वितिङ्गा अग्नये यविष्ठाय त्रयों नकुलास्तिस्रो
रोहिंणी स्र्यव्यस्ता वसूनान्तिस्रोंऽरुणा दिंत्यौद्यंस्ता रुद्राणा १ सोमैन्द्रा बुभुलंलामास्तूपुराः॥ (१
कुर्णास्रयौविश्शतिः॥[१५]

षष्ठमः प्रश्नः (काण्डम् ५)
शुण्ठास्त्रयों वैष्णुवा अंधीलोधुकर्णास्त्रयो विष्णंव उरुक्रमायं लफ्सुदिनुस्त्रयो
विष्णंव उरुगायाय पञ्चांवीस्तिस्र आंदित्यानांत्रिवृथ्सास्तिस्रोऽङ्गिरसामैन्द्रावैष्णुवा गौरलंलामास्तूपुराः॥ (४७)
युण्ठा विर्थय <u>ा</u> तिः॥——[१६]
इन्द्रांय राज्ञे त्रयंः शितिपृष्ठा इन्द्रांयाधिराजाय त्रयः शितिंककुद इन्द्रांय स्वराज्ञे
त्रयः शितिभसदस्तिस्रस्तुंर्यौद्धः साध्यानांन्तिस्रः पंष्टौद्यों विश्वेषां देवानांमाग्नेन्द्राः
कृष्णलंलामास्तूप्राः॥ (४८)
इन्द्रांयु राज्ञे द्वावि $^{orall}$ शातिः॥————[१७]
अदिंत्यै त्रयों रोहितैता इंन्द्राण्यै त्रयंः कृष्णैताः कुह्वै त्रयों ऽरुणैतास्तिस्रो धेनवों राकायै
त्रयोऽनुङ्गाहंः सिनीवाल्या आँग्नावैष्णवा रोहितललामास्तूप्राः॥ (४९)
अदित्या अष्टादंश॥———[१८]
सौम्यास्त्रयंः पिशङ्गाः सोमाय राज्ञे त्रयंः सारङ्गाः पार्जन्या नभोरूपास्तिस्रोऽजा मुल्हा
इंन्द्राण्यै तिस्रो मेर्ष्यं आदित्या द्यांवापृथिव्यां मालङ्गांस्तूप्राः॥ (५०)
सौम्या एकान्नवि श्र्वातिः॥———[१९]
वाुरुणास्त्रयः कृष्णलेलामा वर्रुणाय राज्ञे त्रयो रोहितोललामा वर्रुणाय
रिशादंसे त्रयोऽरुणलेलामाः शिल्पास्त्रयो वैश्वदेवास्त्रयः पृश्नयः सर्वदेवत्या ऐन्द्रासूराः
श्येतंललामास्तूप्राः॥ (५१)
वारुणा विर्श्यतिः॥————[२०]
सोमांय स्वराज्ञें ऽनोवाहावंनु ह्वाहां विन्द्राग्निभ्यां मोजोदाभ्यामुष्टां राविन्द्राग्निभ्यां
बलदाभ्यारं सीरवाहाववी द्वे धेनू भौमी दिग्भ्यो वर्डबे द्वे धेनू भौमी वैराजी
पुंरुषी द्वे धेनू भौमी वायवं आरोहणवाहावनुङ्गाहौ वारुणी कृष्णे वृशे अराङ्गे दिव्यावृष्भौ
परिमुरो॥ (५२)
सोमांय स्वराज्ञे चर्तुस्त्रिश्शत्॥————[२१]
एकांदश प्रातर्गव्याः पशव आ लेभ्यन्ते छगलः कल्माषंः किकिदीविर्विदीगयस्ते
त्वाष्ट्राः सौरीर्नवं श्वेता वृशा अनूबन्ध्यां भवन्त्याग्नेय ऐन्द्राग्न आंश्विनस्ते विशालयूप आ

र्लभ्यन्ते॥ (५३)

पिशङ्गां विश्शतिः॥=

हिरंण्यवर्णा निवंक्षसः॥

एकांदश पश्चंवि श्शतिः॥ पिशङ्गास्त्रयों वासन्ताः सारङ्गास्त्रयो ग्रैष्माः पृषंन्तस्त्रयो वार्षिंकाः पृश्ञंयस्त्रयंः शारदाः

पृंश्ञिसक्थास्रयो हैमंन्तिका अवलिप्तास्रयः शैशिराः संवथ्सराय निवंक्षसः (५४)

हिरंण्यवर्णा अपां ग्रहाँ-भूतेष्टकाः सजुः संवथ्सरं प्रजापंतिः स क्षुरपंविरक्रेर्वे दीक्षयां सुवर्गाय तं यत्र स्यतें प्रजापंतिरऋत्भी रोहिंतः पृष्ठिजः शितिबाहरुंन्नतः कर्णाः शुण्ठा इन्द्रायादिंत्यै सौम्या वारुणाः सोमायैकांदश पिशङ्गास्त्रयोवि १शितः॥२३॥

-[२३]

हिरंण्यवर्णा भृतेष्टकाश्छन्दो यत्कनीया १ सित्रवृद्धीग्नर्वा रुणाश्चतुः पञ्चाशत्॥ ५४॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां पश्चम्काण्डे षष्ठः प्रश्नः समाप्तः॥५-६॥